

نیازهای ویژه کودکان مبتلا به اختلال

مضعف شنوایی و بینایی در کشور هندوستان

مترجم: حمیده مقدسی

اخیراً تعدادی از انستیتوهای جدید، خدماتی را به کودکان ارایه کرده‌اند. اما همچنان در این کشور با کمبود افراد متخصص در این زمینه مواجه می‌باشیم. به طور کلی در این انستیتوها، آموزش اعتماد به نفس به کودکان و نوجوانان و آموزشهای ویژه و تخصصی به آموزگاران ارایه می‌شود تا با توجه به نیازهای تربیتی و آموزشی این افراد (مبتلا به اختلال شنوایی و بینایی) راهکارهای عملی را بیاموزند و به موقع در شرایط زمانی خاصی که کودک مبتلا به ناشنوایی و نابینایی نیاز به کمک دارد ارایه طریق نمایند. بنابراین در این کشور، آموزش همگانی و تخصصی برای مربیان امر

ارتباطات کلامی آنان پرداخته می‌شود و همواره سعی بر این است که به این مسأله در یک موقعیت زمانی زودرس توجه بیشتری مبذول شود.

بطور کلی در هندوستان آمار دقیقی از افراد دچار اختلال شنوایی، بینایی وجود ندارد ولی می‌توان تخمین زد که در حدود ۲/۵ درصد افراد این کشور از این اختلال رنج می‌برند. در تمام این سالها تنها یک انستیتو در شهر "مومبای" برای کمک به این کودکان و نوجوانان وجود داشت تا به آنان کمک‌ها و خدمات لازم را ارایه کند و علیرغم ارایه برنامه‌های جدید، باز هم ما از کمبود خدمات در این مورد آگاهی داریم.

یکی از آموزشهای مورد نیاز برای کودکان استثنایی، توجه به افراد مبتلا به اختلال مضعف ناشنوایی و نابینایی^۱ در کشور هندوستان است. دگرگونیها و تغییرات اقتصادی و اجتماعی و تمایل به تخصص‌گرایی در این زمینه، باعث ایجاد تغییر در نگرشهای افراد نسبت به افراد مبتلا به اختلال مضعف (ناشنوایی و نابینایی) شده است. در طول سی سال گذشته توجه به این افراد افزایش یافته و ظهور شیوه‌ها و روش‌های جدید آموزش و فن‌آوری‌های موجود در این زمینه بی‌تأثیر نبوده است. در حال حاضر برای این افراد (در سن ۱۸ سالگی) ضمن برنامه‌ریزی آموزشی و تعلیم و تربیت ویژه، با استفاده از مداخله‌های اولیه به ترمیم و جبران نقایص

منابع:

- 1- Deaf Blind children need special in india (2002)
- 2-File://A:\social Adaptibility and social Skilltraining .Htm (2002)
- 3- SETU for Early intervention file://A:\services. htm (2002)

می باشد. این مرکز همچنین با سازمانهای وابسته به انستیتو هلن کلر وانجمن هایی که در زیر آمده است همکاری نزدیک دارد.

انجمن افراد مبتلا به ناشنوایی و نابینایی (مومبای)

انجمن نابینایان (احمد آباد)

انجمن ملی نابینایان (NAB) (دهلی)

NAB (بنگلور)

NAB (ناسیک)

NAB (تریواندروم)

انجمن بهزیستی کم توانان

ذهنی (فریدآباد) هاریانا

مدرسه کلارک برای

ناشنوایان

حیاتی محسوب می شود و ضرورت آموزش معلمان در دوره های آموزش ضمن خدمت کاملا احساس می گردد. در این دوره ها، راهکارهای مربوط به آسیب بینایی و شنوایی به معلمان ارایه می شود و این مسأله، علاوه بر رشد فرایندهای اقتصادی در کشور، باعث می شود که افراد ذینفع که مبتلا به آسیب مضاعف شنوایی و بینایی هستند و اجازه ورود به مدارس عادی را ندارند، بتوانند به این مراکز وارد شده و از تسهیلات و امکانات آنجا در جهت رشد فرایندهای اجتماعی خود نیز بهره ببرند.

- در هندوستان، مشاوره توانبخشی و ارایه دوره های آموزش برای معلمان که با این کودکان کار می کنند، از اهمیت ویژه ای برخوردار است و همگان تلاش دارند تا با ارایه دوره های آموزشی تخصصی کوتاه مدت برای آموزگاران، بهترین موقعیت های آموزشی را جهت ارایه خدمات به کودکان فراهم نمایند.

مرکز (Rci) از جمله مراکزی است که آموزش به معلمان این کودکان را ترویج می دهد.

- یکی دیگر از مراکزی که کودکان مبتلا به اختلال شنوایی و بینایی را مورد حمایت قرار می دهد، مرکز "احساس و ادراک" است که از سال ۱۹۹۷ کار خود را در جهت ارتقاء برنامه های متخصصان شروع کرد و سپس برنامه های خانگی را نیز به والدین ارایه نمود که هم اکنون نیز پانزده برنامه از این مرکز در نه ایالت هندوستان در حال انجام

